

Predmet: Sotin

Viši sud u Beogradu – Odeljenje za ratne zločine

Broj predmeta: K. Po2 2/14

Krivično delo: Ratni zločin protiv civilnog stanovništva iz čl. 142 st. 1 KZ SRJ u saizvršilaštvu i pomaganju, u vezi sa čl. 22 i 24 KZ SRJ

Glavni pretres: 17.03.2015.

Izveštaj: adv. Marina Kljaić, punomoćnik oštećenih

Svedok Milan Ostojić

Svedok je živeo u Sotinu sve do avgusta meseca 1991. godine kada ga je privremeno napustio. Sa oko 70 meštana, kao rezervista JNA, vratio se 14. oktobra 1991. godine. Već sutradan, po nalogu JNA formirana je civilna vlast, pa je izabran za predsednika MZ i ujedno za v.d. direktora preduzeća „Sotin“. U MZ je postojao savet u kojem su bili Milorad Višić, Milan Vučenović i Janko Mijakovac. U to vreme optuženi Žarko Milošević je bio običan borac, ali je kasnije izabran za komandira TO. Za komandira SM postavljen je Mirko Opačić. Komandant sela bio je kapetan JNA Maksimović, kojeg je ubrzo zamenio optuženi Milinković. Nakon petnaestak dana svedok je smenjen sa funkcije predsednika MZ, a Višić mu je objasnio da je to učinjeno iz razloga što on ne može u isto vreme da bude predsednik MZ i direktor. Na mesto predsednika MZ izabran je optuženi Mirko Opačić. Objasnilo je da je lokalna vlast bila podređena vojsci, a da je TO bila prva u hijerarhiji lokalne vlasti, te da je MZ i SM bila podređena komandantu TO. Svi su odgovarali komandantu mesta, koji ih je često prozivao, npr. kada bi bila obijena neka kuća. Po naređenju komandanta mesta, sve kuće u kojima se živilo, bez obzira da li se radi o srpskim ili hrvatskim, obeležene su belim trakama da bi pripadnici vojske znali da se u njima živi i da ih nije potrebno pretresati. U to vreme MZ je rešavala mnoge probleme, jer u selu nije bilo ni vode ni struje, mnogo meštana je napustilo selo, pa su ostale domaće životinje o kojima je trebalo brinuti, kao i skupljati letinu. Nikada nije izdao naredbu TO, jer su TO i MZ odluke donosle zajednički. Kao meštanin Sotina, poznavao je sve oštećene, ali mu u vezi sa njihovim stradanjem ništa nije poznato. O iseljavanju meštana hrvatske nacionalnosti saznao je uoči samog događaja, jer je načuo „da će sutra seliti neke Hrvate“. Nema saznanja ko je pravio spisak za iseljavanje i likvidaciju, jer je u to vreme bio veoma angažovan oko rada firme, pa je malo vremena provodio u Sotinu. Iz sela se bez vojne propusnice nije moglo izaći, a one su izdavane u komandi mesta.

Svedok Željko Mijakovac

Svedok je rođen u Sotinu, a u vreme kritičnih događaja bio je pripadnik milicije, kao i optuženi Dragan Mitrović. Optuženi Žarko Milošević bio je komandir TO. Misli da je optuženi Dragan Lončar bio pripadnik TO, kao i Mirko Opačić. O stradanju Stjepana Štera i Snežane Blažević je samo čuo, dok je oštećenog Marina Kušića video u prostorijama SM u Sotinu, kako sedi i nešto piše. Tada mu je Mirko Kovačević rekao da se udalji, što je i učinio, pa nema saznanja kako je Marin stradao. Sa stradanju 13 civila čuo je nakon tog događaja. Poznato mu je da je milicija vršila privodenje meštana u stanicu. Bio je u stanicu zajedno sa Sašom Dračom kada su dovedeni Andrija Rajs i Ivica Matijašević. Za njima su u stanicu ušli Predrag Bezbradica i verovatno Goran Pavić. Nešto kasnije došao je sada pokojni Veljko Vasiljević i rekao da je optuženi Milošević naredio da se odredi straža da čuva dovedene. Milošević je, kao komandir TO, mogao

da naređuje miliciji. Sutradan, u jutarnjim časovima, kada je dolazio u SM, video je da je u dvorištu ispred stanice postavljeno vojno vozilo koje je zadnjim, teretnim delom bilo okrenuto prema stanici. U dvorištu su bili optuženi Milošević, Dragan Mitrović, kao i „Brka“ (Stanimir Milojević) i Željko Jokić. Takođe je video kada su u tovarni deo vozila ušli oštećeni Andrija Rajs i Krešo Đukić. Tek kasnije je saznao da su postojali neki spiskovi i da je stradalo 13 civila hrvatske nacionalnosti. Za izlazak iz sela bile su potrebne vojne propusnice. Kada bi se iz sela izlazilo sa vozilom, na propusnici bi bilo navedeno o kojem vozilu se radi.

Svedok Milan Vučenović

Svedok je rodom iz Sotina, tako da je poznavao sve oštećene osim Stjepana Štera. Poznaje i optužene Žarka Miloševića, koji je u vreme kritičnih događaja bio komandir TO, Mirka Opačića, koji je bio predsednik MZ, Dragana Lončara koji je bio u policiji, i Milinkovića koji je bio komandant sela. Bio je u zadrizi, pa je veoma često vozio kukuruz u Šid. Za izlazak iz sela uvek mu je bila potrebna propusnica koju je izdavala vojska, a na propusnici je uvek bilo navedeno i koje vozilo koristi. Nema saznanja kako su oštećeni stradali, ali je dolazeći u MZ video spisak svih meštana hrvatske nacionalnosti koji su tada bili u selu. To je bio spisak za njihovo iseljavanje. Prvobitno je izjavio da nije bio na sastanku kada je sastavljan spisak za iseljavanje i likvidaciju, te da nema saznanja ni da je takav sastanak održan. Nakon više predočavanja da su optuženi Milošević i Opačić izjavili da je bio na tom sastanku, te da je svedok Ostojić izjavio da je bio i član saveta MZ, naveo je da je bio na sastanku, da je isti vodio optuženi Milošević, te da su takođe bili prisutni optuženi Mirko Opačić i Jovanka Martić, koji su zaokruživali ko će biti iseljen. Za sebe je naveo da na taj sastanak nije pozvan i da je „valjda bio u savetu MZ“, kao i da je tokom sastanka, koji je trajao sat vremena, samo sedeо i čutao. Tvrđio je da nije pravljen spisak za likvidaciju - ili on nije bio na tom sastanku.

Svedok Saša Drača

Kao meštanin Sotina, svedok je u vreme kritičnih događaja bio pripadnik milicije. U to vreme, optuženi Milošević je bio komandir TO, a milicije Mirko Kovačević. Optuženi Dragan Mitrović bio je takođe pripadnik milicije, a za optuženog Opačića misli da je bio u TO. Optužene Dragana Lončara i Milinkovića ne poznaje. O stradanju civila nema neposrednih saznanja. Čuo je da su prilikom pretresa ubijeni Snežana Blažević i Šter, kao i da je tamo bio „Cvole“. Jednom prilikom u prostorijama SM video je oštećenog Marina Kušića. Bilo mu je strašno da ga gleda, jer se videlo da je pretučen. Poznato mu je da je vršeno iseljavanje civila hrvatske nacionalnosti, jer je sa svedokom Bežbradicom isao da obaveštava lica koja će biti iseljena da dođu u centar sela, gde će ih čekati autobusi. Spisak ljudi koje je trebalo da obaveste da će biti iseljeni imao je Bežbradica, a pretpostavlja da ga je dobio od komandira Mirka Kovačevića. Bio je u pravnji jednog autobusa kojim su iseljeni civili odvezeni do Šida. Kasnije je čuo da su neka lica privođena. Ti ljudi nisu otišli u Šid, već su odvezeni vojnim kamionom i ubijeni. Vojska je davala propusnice za izlazak iz sela, a u njoj je bio naveden i broj vozila kojim se izlazilo. Prilikom izlaska iz Sotina, autobuse sa civilima koji su iseljavani niko nije zaustavio na vojnom punktu. Kategorički je negirao da je bio prisutan u SM kada su privredni civili Andrija Rajs i Ivica Matijašević.